

El amo, que á tot asó
 Estaba encara esperant
 Que li obriguarem la porta,
 Èncomensá á repicar
 La campana *con mas fuersa*.
 Al albolót la criá
 Torna ya en sí, y al moment
 Qu' els sentits va recobrar,
 Un pensament li ocurri...
 Pensament endemoniat.
 Se posa dreta y resolta
 Al estudiant agarra
De la mano, y á la cuina
 S' el entra sinse chistar.

(Seguirém el cuento.)

ADVERTENSIÀ POC INTERESANT.

Una porsió de amics li han mañifestat desichs al que suscriu de que s' insertaren en la Donsayna algunes compositionetes seües en valensiá que van volanderes per eixe mon en atres periodics, y que á les hores d' ara es probable hachen anat á parar *donde corresponde*. Voreu pues si sen pot traure algune de baix la téla, y el dia que no tingám masa gana de calfar-mos la testerola, la embolicarem en esta solfa; que al cap y al fi "*faena feta no porta estorp.*"

S.

ATRA.

Gran ampastrá mos ha susuit en los *misterios de Patraix*: no pot un home fiarse de